

Jutu nrk.

Õppuri päevaraamat.

L. Tamm.

Esmapäeval, 30. augustil 1926.

Ilusam sügishommik... Täna saadab idaloovalt sealt pilved vahelt kullasid, mis porisele maa-astinule. Igalt pool, kuhu silm satub paistavad viljakoristajad.

Yardan rattaga piki poist, leotades maanteed vana... Täna on päev, mil algab koolides õppetöö, ja mindki kihutab see päev linnas, kooli, Viljandi Haagu. Tööd. gümnaasiumi... Täna maale mõtlesin ja soovidega istusin kodurattale. Tahen minna linnas õppima, aga mitte loogelima, nagu seda vahel mees olen teinud... Kuidas mu elu linnas, kujurebon teadmata, kuid arvan, et hästi, mit minule, kui muutaksin, ku pojale ei võiks ja mingit äpardust juhtuda. Seal vilksatab mu mõttes see vanaaeg, kes mulle eimena vastu tuli, kui õueväravat välja sõitsin. Kogu selle vanaaegide oluline kirjutus mulle praegu õnnestust vastu...

Olen juba esmarajil... naades ja kõneledes jalutavad poisid koolimaja ümbruses. Geisari kuulutuspostid juures ja vaatlen seda elu, liikumist ja rõõmu. Viimaks avatavale koolimaja uksele... Koolimaja kui nelab poisid oma täitmata kure; lähen minagi... Koolimaja helid kui rull... Tükki koridore jalutavad poisid algad - naar, juht, laul, kõik see sünnitab kõrvkõnne, kamepaneva kähin-minina.

Sunn, valge, mustivärvitud

Klassitus koolimaja tund korral on täidatud kaheksime vne pinnaga, pingid poistega, ühtekorras 50. Koridors klassi vne kohal seisab silt I^o...

Esmapäeval, 4. septembril 1926.

Täheandab, üks nädal güm. õppuri elu on selja taga... Nädal on möödunud ootamata hästi - polegi nii raske, kui algul kujutlesin see kesk-kooli õppuri elu. Algul oli natuke pünlis, võeras, kuid päevpäevalt harjusin, kodusesin... Tunnen juba kõiki oma klassi õpilasi. Mõtlesin küll, et alles jõuluis saan selle tööga valmis, kuid nüüd juba tunnen kõiki. Ka kooliõpetajad ajasid mul praegu. Kuid oli palju, palju. Maal polevad sellest arvust mitte neljakuugi... Kui elu sammures tempos edasi läheb, siis on gümnaasiumi arv kõige parem.

Kooli tulus ja sealt ära minnes tuleb mulle vastu palju häid sõpru - ühtii tütarlaste gümnaasiumi õpilasi, või nagu neid nimetatavate prii-lisi... Täna kenad tepsid... Olenus huvitav mõnega tutvuda.

Tähepäeval, 5. septembril

Hulgan mägedes... Kallid krobekid püstitavad tõusvad kui sambad ülespoole, kuid on laotatud kirju katus... Ilus on kõndida kõhisevail lehtedel kirju katus all... Tuli vastu trobikond poisse mine kooli "võrniga" ja "valgetuliga" prii-lisi. Edasi minnes tuli mulle üks "valgetuliga" vastu ja naeratas... Järgneb.

Järgmine number

kuu ja aasta (ma 1926.?)

kirjand: Kone. K. H. 29.

võrre võrre - ei tea mis pä-
 rast. Kuid see märsad võit-
 korda - spetsia on klassis ja ma-
 tal mille vihaselt katkestati-
 tu. Valandad, et ei kuulnud
 mõistatust, j.n.e. Saad panna,
 ning isal pead tugeva lõpuks
 sügavale mõlgutustele ja kausa-
 ma töde.

Viokab

Haraldi temp.

Oli ilus talvilm,
 Linnud ja jääd vaid nägi silm.
 Suvad, uisud kõigil käes,
 uisutama läksid väes.

Ega mina jäanud taha,
 Võtsin raavad kapilt maha.
 Pühkisin tõnu maha päält,
 Tee ei tund ühtki häält.

Kümme nanna võtsin ka
 härsim liudma aeda.

Panin raavad jalge alla,
 Suurteist riideist pädotun valla.

Siis minna ringi aegne.
 Ei tulnud kurealt ühtki käne.
 Afahis ei kuulunud korraga,
 Kuid kumkuma nägema mõndagi.

Kõnaga, kui väge ulged tassast,
 Täasin püstisimuse varast.
 Mina luntsin vastis jääd,
 Tee ei tähendanud hääd.

Kui ma hirmust toibusin,
 Kumkumise põhjust uurisin,
 Leidsin ajalehe jäält,

Haraldi, lugemin ta päält.

Vat kus kange, kama alles,
 praeguigi veel kriipsud poles.
 Ogas mine mehe maha -
 tee harritas veel taga.

Edison

Väin
 teavad kaastööd
 "Haraldit"

Tõ klassi
 ilm ja uh-
 kus.

Kali.

"Käna Vishapuu, kumb minu
 õiekestest meeldib teile enam,
 kas mu tütar Rosikane või
 Viola?"

"Hm... armuline proua Lindu.
 kahjuks ei ole ma taimekaardlane."
 - Harry Rie -

Käna Vishapuu kalguta-
 mas.

Võimlemise
 Jannise.